

Sdružení Folkotoč 2002 - Folkotoč 2001/2002 - *Theatrum mundi*, *Večer*, *Lítací*, *Návrat krále*, *Jepice (live)*, *Na východ od ráje*, *Vrána*, *traditional*, *Moře se vzdouvá (live)*, *Klikatá*, *Trójský kuň*, *Krajina mého srdce*, *Všechno to*, *Nikam nespěchám*, *Cesta*, *Vzpomínka*, *Sapfó*, *Housenka*, *Psí počasí*, *Cikánka*, *Irská píseň o návratu* - **celkov**
ý čas 57:47 - vlastním nákladem

Svízelná situace: Mediální partner FOLKtime by měl uveřejnit recenzi na cédečko svého chráněnce, sdružení Folkotoč 2002. Chápu se tedy příležitosti a slibuji, že následující zpravodajství bude plně vyvážené (jak by řekl pan Železný).

Předně musím poznamenat, že o drtivé většině nahrávek, které na cédečku jsou, jsem už v minulosti psal. Jak je to možné? Folkotoč 2001/2002 je totiž kompilací písní, které zúčastněné kapely již vydaly na svých profilových buď demo, a nebo profi nahrávkách. Výjimku zde tvoří skupina Lidee Noire, která se rozhodla pro účely kompilace nahrát své nejnovější písně live v lednu tohoto roku, a Juwel folk, jehož studiové nahrávky (jak se domnívám) pochází zřejmě také z doby nedávné (alespoň u dvou prvních skladeb). A protože, jak už jsem pravil, jsem se konkrétnímu provedení jednotlivých písní věnoval dříve, dnes bych se soustředil spíš jen na letmý popis toho, jak se kapely s příspěvky do kompilace vypořádaly. V závěru bych shrnul celkový význam a smysl téhle desky.

Album Folkotoč 2001/2002, na kterém má každá ze sedmi zúčastněných kapel tři písně, zahajuje písní *Theatrum mundi* Strašlivá podívaná z Plzně. Tato píseň, stejně jako ostatní tři, na Folkotoči pochází z CD *Krajina mého srdce*, které Podívaná natočila před dvěma lety, tedy v zimě 1999/2000. K první jmenované zde přidávají ještě *Krajinu mého srdce*

a
Cikánku

. Skladby jsou vzájemně vyvážené, i když musím poznamenat, že bych si klidně místo posledních dvou jmenovaných klidně dokázal představit i silnější věci z původního dema, jako například

Večírek

nebo

Já, truchlivý bůh

. Umělecké kvality Strašlivé podívané od té doby také výrazně stouply, a tak se rázem může zdát, že ani nejsilnější původní nahrávky nebudou kapelu dostatečně charakterizovat, zvlášť, když řečený soubor právě v Tymákově natáčí svoji první regulérní desku.

Další ukázkou toho, že s aktuálností nahrávek to není moc horké, je Načas. Písně použité na Folkotoči byly nahrané v Ústí nad Labem tuším v roce 2000. Kapela mezitím vyměnila baskytaristu (změna byla k lepšímu), přibrala bubeníka, a Tomáš Komín vyměnil akustickou kytaru za elektrofonickou. Klíč k výběru nahrávek pro Folkotoč byl pro Načasy tedy jednoduchý: Vybrat sem písně, na kterých hostuje na basu Ondra Tichý (protože tam si kapela za basovou linkou může stoprocentně stát), a ve kterých se objevují bicí (tenkrát ještě externě - Káda z Jarabáků), to aby se nahrávky blížily současnému soundu kapely. K tomu samozřejmě *Housenka*,

protože je to prostě dobře napsaná píseň, která je dodneška mimochodem jednou z těch nejlepších, které mají Pravec s Komínem na svědomí. Že se těmi třemi písněmi zároveň trefili do mého vkusu (neboť si myslím, že zmíněné písně jsou skutečně vrcholy samostatného alba Housenka, z něhož nahrávky pocházejí), to už je jakýsi bonus navíc.

Kvinta zařadila na výběr trochu nešťastně jako první píseň *Lítací*, o které prohlašují moji blízcí, kterým občas Kvintu pouštím, že jim opravdu hodně připomíná nezmarskou Lod'. A to je škoda. Dalším neštěstím, dle mého, je zařazení písně

Nikam nespěchám

, o které jsem v původní recenzi na CD Všednosti, které vyšlo už v roce 1998 (!), napsal: *"Typickou ukázkou jisté nezralosti je pro mě píseň Nikam nespěchám, kde jsem narazil na běžný problém mladých kapel - frázování textu. Po jeho prvním poslechu jsem totiž nechápal, co představuje verš Gyžeskapo hnu víc. Až teprve když jsem si kritické místo šestnáctkrát vrátil, zjistil jsem, že ve skutečnosti tam je Když dneska pohnu víc. Na úplně stejný problém jsem narážel pak prakticky po celý song, např. Anesesnažím dusit smích se nakonec ukázalo jako A hned se snažím dusit smích."*

Jinými slovy - je mi to opravdu líto, protože na Všednostech, ze kterých Kvinta na tuto kompilaci vybírala, je tolik povedených písniček! A to nejen harmonicky a instrumentálně, ale především vokálně (se správnou intonací i artikulací). Za všechny bych vysypal z rukávu třeba

Krajinu, Pátou

nebo

Naději

.

Nahrávky pražských Jauvajs, které najdete na Folkotoči, jsou nahrané ve studiu Solisko v roce 1999. A tady bych řekl, že je ze všech zúčastněných kapel nejen největší rozdíl mezi původním a současným stylem kapely (ohromným způsobem se vytříbil), ale především v instrumentální dovednosti, která se u Jakuba Linharta i ostatních z Jauvajsu obrovsky zvedla. Skoro bych se tedy zamyslel nad tím, jestli si tahle sympatická kapela zařazením starých nahrávek na aktuální album spíš trochu neškodí, místo aby si pomohla? Každopádně je ale dobré přiznat barvu - písně *Návrat krále*, *Cesta* i *tradicional* jsou přesto takřka tím nejlepším, co na Folkotoči je.

Lidee noire na každý pád udělali dobře, že nepoužili písničky ze svého profilového dema *Jako mour*

ale rozhodli se natočit tři nové (alespoň pro mne) skladby. Fakt, že jde o živou nahrávku, mě vůbec neodrazuje. Naopak - je to vlastně jediný moment, kdy jsem si o některé ze zúčastněných formací mohl udělat skutečně reálný obrázek. Prostě vím, jak na tom v současné době repertoárově i interpretačně jsou, což mě velmi těší, protože už pomalu začínám zapomínat, kdy jsi jsem Martina Šíla a spol. slyšel živě naposled.

Jakžtakž aktuální jsou také nahrávky čáslavského Jitrocele, které pochází z jejich *Vůně čajové*, kterou vydalo na podzim InternetFOLK records. Ve FOLKtime hodnotil písničky i celou desku Drak (nutno říct, že kladně) a já už nemám, co bych dál dodal. Myslím, že Jitrocel vybral na Folkotoč opravdu dobré věci, nejvíc se mi líbí acapellová *Vrána*

.

Juwel folk se na kompilaci Folkotoč 2001/2001 z jednadvaceti písní objevuje poprvé až v jedenácté, tudíž nabývám dojem, že dramaturg alba měl strach, aby juwelovsky svižný folk neodradil od poslechu věčně zadumané příznivce folkových balad. Přiznám se, že o vzniku těchto nahrávek nic nevím, ale tipnul bych si, že musely vzniknout teprve nedávno. Kromě poslední *Psí počasí* neznám dokonce ani zde publikované písničky, takže jsou buď relativně nové (což předpokládám spíše), nebo se jedná o písničky extrémně staré. Z devadesáti procent se ale přikláním k variantě A. Každopádně to nic nemění na faktu, že píseň *Trojský kůň*

(to je ta zmíněná jedenáctka) považuji za nejlepší na celém Folkotoči. Opravdu svižný folkový song s bicími, jistými vokály a celkem chytrým textem.

A co chtěl tedy básník výběrem Folkotoč 2001/2002 říci? Přiznám se, že jsem se na to Martina Šíla ani dalších pohlavárů sdružení Folkotoč neptal. Jasně mi je, že cédéčko je spíš než "art" záležitostí čistě propagační, a vlastně ani nevím, jestli ho jeho tvůrci hodlají vrhnout mezi lid divácký jako produkt obecný prodejný. Ať tak či tak, dovedu si představit, že cédéčko by mělo usnadnit orientaci při rozšifrovávání pojmu Folkotoč jak dosud neinformovaným folkovým posluchačům, tak producentům a dramaturgům klubů a festivalů. Na tomto místě mám tradiční výtku a jeden námět přinejmenším k zamyšlení. Výtka: U celkem přehledného výčtu účinkujících kapel a použitých písní nenajdou bohužel na bookletu hudební redaktori rozhlasových stanic k jejich velkému rozčarování jména autorů, čímž se pro ně (tedy pro ty poctivé) stává toto CD bezcenným. Námět k zamyšlení: říkal jsem si, když jsem tak výše vypisoval letopočty, za kterých nahrávky vznikly, zda nebylo opravdu lepší vydat desku se skutečně čerstvými nahrávkami. Víím, že studio je drahá záležitost, ale možná by se našel prostor i čas na uspořádání nějakého živého koncertu, ze kterého by se dal pořádit živý záznam. Věřím, že taková nahrávka by měla nejen atmosféru, ale v budoucnosti i daleko větší

Napsal uživatel Vladimír Šaolín Konopas
Pondělí, 11 Březen 2002 01:00

dokumentární hodnotu. Myslím, že investice do takového Kuby Lise, Míry Hrona nebo Honzy Friedla by se v tomhle případě určitě vyplatila (a věřím, že i vrátila).

No abych ale pořád jen nekritizoval, tak bych rád uvedl, že je určitě namístě pochválit všechny ty, kteří se na realizaci alba podíleli. Už jenom fakt, že něco takového vzniklo, je pro všechny zúčastněné dostatečné plus. Závěrem se mi tedy chce zvolat jediné: Nechť žijí pionýři mladé české folk music!